

40 MÙA THU QUA

Phan Hùng

Nhặt chiếc lá vàng rơi, bốn mươi mùa thu ấy nghe lòng mình trỗi
dậy những nỗi niềm mênh mông. Rồi đêm nay mùa đông ngồi
đêm từng chiếc lá vào hành trang cuộc đời, niềm vui đi vội vã nỗi
buồn đến từng giây. Nay mùa thu sắp tàn lá thu bay thẩn thờ, lá
chưa thèm dừng lại cho nhện vàng giăng tơ. Bốn
mươi mùa thu trước rồi đến mùa thu sau, gió ơi cùng chiếc lá mang
mùa thu đi đâu? Tôi muốn làm những chiếc lá vô
tình nhẹ bay đi xa. Tôi muốn làm những phù sa mang
cho đời màu mỡ. Tôi muốn làm những tia nắng sưởi
ấm vào trong đêm đông, mong ước là mai mùa xuân cho
tình thêm thiết tha.